

[Trafikministeren]

anvendelse af arealet, der efter anlæggets fuldførelse forudsættes at være i en sådan stand, at det ikke kan anvendes til normal landbrugsmæssig drift uden omfattende behandling i flere år. Hertil kommer, at erstatningen for en midlertidig afståelse af arealet til arbejdsareal m.v. i givet fald ikke ville blive mindre end erstatningen for fuld afståelse af arealet.

De arealer, der i givet fald kunne blive tale om at anlægget til sin tid skulle opgive, er bl.a. eksproprieret, fordi det er uvist, hvorledes deres størrelse, stand og anvendelsesmuligheder vil være, når anlægsarbejderne er færdige. En landskabstilpasning må nødvendigvis ske til sin tid. En sådan anvendelse af arealerne må gå forud for andre anvendelsesmuligheder. Hvis der, som ejeren har hævdet, kan blive tale om bebyggelse på nogen del af arealet, er det heller ikke naturligt at tillægge Kruusesminde dette.

I det hele taget må det siges, at det på nuværende tidspunkt er ganske uvist, om nogen del af de pågældende arealer hensigtsmæssigt kan og bør udnyttes til landbrugsmæssigt formål, når anlægget er færdigt, og jeg kan derfor på det foreliggende grundlag ikke have nogen mening om, hvorvidt Kruusesminde til sin tid bør få mulighed for at generhverve nogen del af de eksproprierede arealer mod betaling.

Jeg skal herved bemærke, at der som anført er betalt fuld erstatning for arealernes endelige afståelse, hvorfor det er klart, at der aldrig kan blive tale om at tilbageskøde noget areal til den oprindelige ejer uden vederlag.

Spm. nr. S 842

Til *skatteministeren* (9/5 90) af:

Arne Jensen (S):

»Ministeren bedes med udgangspunkt i de nye regler i skattestyrelsesloven m.v. oplyse, om en afgørelse truffet rent administrativt i de regionale told- og skatteregioner skal påklages til hele tre instanser.«

Begrundelse

Den nye skattestyrelseslov blev markedsført under devisen forenkling, afskedigelser af personale og en mere strømlinet organisation.

Ved overførelsen af arbejdsgiverkontrollen til de regionale told- og skatteregioner vil f.eks. erhvervsdrivende og selskaber kunne komme i den situation, at en ansættelse, hvad angår

moms, skal ankes til Momsnævnet, skatteansættelsen til Landsskatteretten og Arbejdsgiverkontrollens afgørelser til Told- og Skattestyrelsen.

Man kan levende forestille sig den pendling, der må imødeses for mange skatterevisorer – eventuelt virksomhedsledere og personale og told- og skatteregionens ansatte – når sager skal undersøges og f.eks. firmaer kigges i kørtene.

Hertil kommer kommuners og Landskatterettens næsten umulige opgave med at udføre en retfærdig ligning – foranlediget af en håbløs struktur og ministerens svingende kurs i spørgsmålet om at undlade at anke sager til en højere instans. Ministerens megen tale om retssikkerhed vil give retssikkerhed, og personalet i de pågældende instanser er pålagt en næsten umulig opgave.

Svar (18/5 90):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Ved den ændring af skattestyrelsesloven, som blev vedtaget sidst i 1989, er klagevejen for skatteansættelser blevet afkortet og gjort mere overskuelig.

Samtidig kan told- og skatteregionerne nu selv i vidt omfang ændre ansættelser. Dette vil typisk gøre det lettere at koordinere løsningerne af spørgsmål i tværgående problemkomplekser.

Skattestyrelsesloven har ikke ændret ved det forhold, at en administrativ afgørelse i teorien kan tænkes at vedrøre såvel momsfastsættelse som skatteansættelse og arbejdsgiverkontrolspørgsmål.

De nye regler samt det forhold, at arbejdsgiverkontrollen er overført til told- og skatteregionerne, vil imidlertid alt andet lige medføre større mulighed for at koordinere klagebehandlingen.

Spm. nr. S 843

Til *skatteministeren* (9/5 90) af:

Arne Jensen (S):

»Ministeren bedes oplyse, hvordan Momsnævnet er sammensat, hvor mange medlemmer, honorar samt tillæg til henholdsvis formand og medlemmer – herunder om der i nævnet er medlemmer, som oppebærer honorar samtidig med løn fra det offentlige.«